

ข้อกำหนดกรมตำรวจ
เรื่อง กำหนดชื่อและประเภทของวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท
และประเภทของรถที่ใช้เจ้าพนักงานมีอำนาจตรวจสอบผู้ขับขี่

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 43 ทวิ วรรคหนึ่งและวรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522 แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2535 อธิบดีกรมตำรวจกำหนดชื่อและประเภทของวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท ซึ่งห้ามมิให้ผู้ขับขี่เสพหรือรับเข้าร่างกายและประเภทของรถที่ให้เจ้าพนักงานจราจร พนักงานสอบสวน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ มีอำนาจจัดให้มีการตรวจสอบผู้ขับขี่ว่าได้เสพหรือรับเข้าร่างกายซึ่งวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทหรือไม่ ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ห้ามมิให้ผู้ขับขี่เสพหรือรับเข้าร่างกายไม่ว่าด้วยวิธีใด ๆ ซึ่งวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท ดังต่อไปนี้

(1) แอมเฟตามีน (amphetamine) ซึ่งมีชื่อทางเคมีว่า (+)- 2 - amino-1-phenylpropane

(2) เมทแอมเฟตามีน (methamphetamine) ซึ่งมีชื่อทางเคมีว่า (+)- 2 - methylamion - 1 -phenylpropane

ข้อ 2 ให้เจ้าพนักงานจราจร พนักงานสอบสวน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจจัดให้มีการตรวจสอบผู้ขับขี่รถดังต่อไปนี้ ว่าได้เสพหรือรับเข้าร่างกายซึ่งวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทตามข้อ 1 หรือไม่

(1) รถยนต์สาธารณะและรถยนต์บริการตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์

(2) รถตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 13 กรกฎาคม 2537

พลตำรวจเอก ประทิน สันติประภพ

อธิบดีกรมตำรวจ